

ת"פ 48198/02/13 - מדינת ישראל נגד עומר כהן, טל חביף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48198-02-13 מדינת ישראל נ' כהן ואח'
בפני כב' השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסולין
נגד
1. עומר כהן - ע"י ב"כ עו"ד נודל
2. טל חביף - ע"י ב"כ עו"ד רבי
המאשימה
הנאשמים

גזר דין

ביום 28.11.13 הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון דיוני, ללא הסכמה עונשית, בעבירות הבאות:

הנאשם 1 הורשע בשלוש עבירות סחר בסם מסוכן, עבירה אחת של תיווך בעסקת סם ושתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית;

הנאשם 2 הורשע בשלוש עבירות סחר בסם מסוכן;

שני הנאשמים הוכרזו, בהסכמה, כסוחרי סמים.

א. מעשי הנאשמים:

1. הנאשם 1:

א. ב-29.12.2011 החזיק הנאשם עם אחר חשיש במשקל 92.88 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית;

ב. הנאשם מכר לסוכן משטרתי קוקאין בשלוש הזדמנויות - ב-7.11.12 במשקל 0.9365 גרם נטו תמורת 800 ₪ (שתי מנות), ב-15.11.12 במשקל 0.7378 גרם נטו תמורת 800 ₪ (שתי מנות), וב-31.12.12 במשקל 1.56 גרם נטו תמורת 1,100 ₪ (שלוש מנות);

ג. ב-11.2.13 תיווך הנאשם 1 בעסקת סמים, שבסיומה מכר הנאשם 2 לסוכן חמש מנות קוקאין במשקל 2.5056 גרם נטו תמורת 2,000 ₪;

ד. ב-18.2.13, בעת מעצרו, החזיק הנאשם 1 על גופו שש שקיות

קוקאין במשקל כולל של 3.0493 גרם נטו, ובביתו החזיק כמויות קוקאין נוספות המסתכמות במשקל 12.2719 גרם נטו. עוד נתפס בביתו חשיש במשקל 0.11 גרם נטו, והכל שלא לצריכה עצמית;

2. הנאשם 2:

הנאשם מכר לסוכן קוקאין בשלוש הזדמנויות - ב-19.10.12 במשקל 0.3901 גרם נטו תמורת ₪ 460, ב-2.11.12 במשקל 0.8179 גרם נטו תמורת ₪ 800 (שתי מנות), וב-11.2.13, בתיווכו של הנאשם 1, במשקל 2.5056 גרם נטו תמורת ₪ 2,000 (חמש מנות);

ב. קביעת מתחמי העונשים ההולמים:

3. כל אחד ממעשי הנאשמים הינו מעשה נפרד בזמן, ולפיכך יש לראותם כאירועי עבירה נפרדים ולקבוע מתחם עונש הולם לגבי כל אחד מהם, לפי סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
4. ככלל, עבירות סמים חמורות מסוג אלו שעברו הנאשמים - סחר, תיווך והחזקה של כמויות נכבדות של קוקאין, וגם החזקת כמות מסחרית של חשיש הנחשב "סם קל" - פוגעות חמורות בערכים המוגנים בחוק: נגע הסמים אוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימונם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה. הנאשמים שלחו ידם בעבירות סם באופן מסחרי ועסקי לכל דבר, מתוכנן וחוזר, תוך השקעה ורווח בסכומים לא מבוטלים, חוליות מרכזיות בשלשלת הפצת הסם. אפילו מדובר על פגיעה פוטנציאלית בלבד, משהגיעו הסמים לידי המשטרה, אין בכך כדי להקטין באופן ממשי את חומרת הפגיעה בערכים המוגנים.
5. שני הנאשמים טענו בפני שירות המבחן ובבית המשפט כי העבירות בוצעו על-רקע התמכרות לסמים כתוצאה ממשברים וחבירה לחברה שולית. לא ניתן לקבל טענה זו, כשמדובר בהיקף פעילות שכזו, ובוודאי שאסור לקבל טענות מסוג זה כנימוק להקלה בעונש, אחרת יוחטא כליל המסר הראוי.
6. הנחיית ההלכה אינה מותירה מקום לספק ואין תמא שבמקרים דומים נפסקו מתחמים מחמירים של עונשי מאסר בפועל בני חודשים רבים. עתירת התביעה בטיעוניה לעונש מוטית לקולא באופן ממשי (כנראה עקב אימוץ של מתחמים שנקבעו במקרים חמורים פחות). לא אעשה עצמי קטגור-על ואאמץ אפוא המתחמים המומלצים על-ידי התביעה.
7. לפיכך יקבעו מתחמים אלו:

א. לכל מכירה, וכן לתיווך, בין שמונה ל-18 חודשי מאסר בפועל, כעונש

עיקרי;

ב. לכל מעשה החזקת סם, בין שישה ל-12 חודשי מאסר בפועל, כעונש

עיקרי;

ג. נסיבות אישיות של הנאשם 1 - אין לחרוג מהמתחמים:

8. הנאשם יליד 1985, כבן 29, רווק המתגורר בבית הוריו ועובד בתחום המחשבים, לאחר שסיים לימודיו בתעודת בגרות מלאה. לחובתו הרשעה יחידה בעבירות של הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר שביצע בשנת 2004, עניין שהסתיים במאסר מותנה וקנס.

9. מהתסקיר, מעדות אחי הנאשם וממוצגי ההגנה (נע/1) עולים הנתונים הבאים:

מוצא הנאשם ממשפחה נורמטיבית. הנאשם שוחרר מצה"ל בשל אי-התאמה ובעיות בריאותיות הובילו לאשפוזים חוזרים. הנאשם החל והפסיק ללמוד לימודים גבוהים וכיום עובד כאמור. הנאשם תולה את ביצוע העבירות בהתמכרותו לסמים על-רקע בעיות בריאותיות וחשיפה לחברה שולית. הנאשם נוטל אחריות מלאה למעשיו, מביע חרטה ותובנה לחומרת המעשים. הנאשם שולב בטיפול מאז שחרורו ממעצר והוא מתמיד בטיפול הן ביחידה עירונית לנפגעי סמים והן ב"בית חוסן", כאשר בדיקות תדירות מאשרות כי הוא נקי מסם. שירות המבחן מצא כי מדובר באדם המתקשה להסתגל ולתפקד ביציבות בחייו, אך נכון לעשות שינוי ומגלה התמדה ומוטיבציה בטיפול. השירות ממליץ אפוא שלא לקטוע את התהליך הטיפולי ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, לצד צו מבחן. יש לציין, שהתמדת הנאשם מזה כחצי שנה במקום עבודתו אף היא סמן חיובי.

10. כפי שכבר נקבע, וראו למשל ע"פ 452/14 **דבוש נ' מ.י.** (2014) שיקול השיקום אינו בא להחליף את עיקרון ההלימה, ולא בכל מקרה ומקרה הוא יביא לחריגה לקולה ממתחם הענישה שנקבע. לא בכל מקרה בו קיימים סיכויי שיקום, יוקל העונש שהוטל על הנאשם עד כדי חריגה ממתחם הענישה שנקבע לעבירה שנעברה, גם אם המלצת שירות המבחן מצדדת בהקלה כזו.

11. במקרה דנן חומרת המעשים אינה מאפשרת מתן עדיפות לשיקולי השיקום עד חריגה ממתחמי העונש ההולם, ובוודאי כשמדובר במי שמכר לפחות פעם אחת בתוך מועדון. למאמצי השיקום יינתן משקל בקביעת העונש במתחמים.

ד. נסיבות אישיות של הנאשם 2 - אין לחרוג מהמתחמים:

12. הנאשם יליד 1986, כבן 27, רווק המתגורר בבית הוריו ועובד בחברת השקעות.

13. לנאשם עבר פלילי מכביד, בוודאי לגילו: כבר מנעוריו עבר הנאשם עבירות סמים ראשונות, לרבות החזקה שלא לצריכה עצמית, ומכאן חזר ועבר עבירות רכוש, אלימות וסמים, כשבין היתר נגזר דינו בשנת 2008 לששה חודשי עבודות שירות. עבירה אחרונה (החזקת טובין מפרים לשם מסחר) עבר הנאשם בשנת 2006. לחובת הנאשם מאסר מותנה בן ארבעה חודשים שהוטל ב-31.10.10 והנו חב הפעלה בתיק זה.

14. מהתסקיר ומוצגי ההגנה (נע/2-נע/4) עולים הנתונים הבאים:

מוצא הנאשם ממשפחה נורמטיבית ומלוכדת, שלאחר שחרורו ממעצר התגייסה לתמיכה בו. מגיל צעיר חבר הנאשם לחברה שולית והחל לבצע עבירות, כשמגיל 17 החל להשתמש בסמים. הנאשם לא גויס לצה"ל וגם ניסיונות טיפול קודמים, לרבות מערבות שירות המבחן בתיקים קודמים, לא עלו יפה. הנאשם נטל אחריות על העבירות דן ולדבריו סחר בסמים כדי לממן את התמכרותו, שנבעה ממשבר אישי שעבר. לאחר שחרורו של הנאשם ממעצר שולב באוגוסט 2013 בקבוצה טיפולית ובהמשך שולב גם ביחידה עירונית לטיפול בהתמכרויות ובמרכז "חוסן", כשהוא מגלה מוטיבציה לטיפול והבדיקות התכופות מאשרות ניקיון מסמים. השירות מתרשם כי הנאשם עובר תהליך טיפולי משמעותי ומשקיע מאמצים ניכרים בניהול אורח חיים נורמטיבי, ממצא הנתמך בתלושי משכורת ומכתב המעסיק. כיון שכך, המליץ השירות שלא לקטוע את התהליך הטיפולי ולהסתפק בעונש של עבודות שירות לצד צו מבחן.

15. כבעניינו של נאשם 1, ומאותם טעמים, לא ניתן לחרוג ממתחמי הענישה ההולמים. לכך יש להוסיף את עברו של הנאשם ואת העובדה, שגם לדברי שירות המבחן, מצוי עדיין תהליך השיקום בעיצומו ולא דווקא בסיומו.

ה. קביעת העונש במתחמים:

לנאשם 1:

16. מעשיו של הנאשם 1 חמורים וחוזרים, כשמדובר בכמויות משמעותיות ובפרט הכמויות שהחזיק שלא לצריכה עצמית - כלומר, בכוונת סחר עתידית. עוד יש לציין את התופעה החמורה של התמדתו בעיסוק המסחרי בסם, גם לאחר שנלכד בשלהי 2011 עם כמות נכבדה של חשיש. לולא נסיבות מקלות, מן הדין היה לקבוע את עונשו בחלק העליון של מתחמי הענישה.

17. לזכות הנאשם יעמדו עברו הנקי (פרט לעבירה ישנה שאינה מענייננו), הודייתו וחרטתו תוך נטילת אחריות ומאמצי השיקום הניכרים. לפיכך אעמיד את עונשו בחלקים התחתונים של המתחמים.

לנאשם 2:

18. הנאשם 2 מכר שלוש פעמים קוקאין, ובפעם האחרונה בכמות נכבדה במיוחד של חמש מנות. לכך יש לצרף את הנסיבות המחמירות של עבר פלילי מכביד ומאסר מותנה שלא היה בו כדי לשנות את התנהגותו של הנאשם.

19. לזכות הנאשם יעמדו הודייתו וחרטתו, נטילת האחריות ומאמצי השיקום הניכרים, המאזנים במידה רבה את עברו הפלילי, ולפיכך אעמיד גם את עונשו בחלקים התחתונים של המתחמים.

לשני הנאשמים:

20. על-אף היות האירועים נפרדים, ייקבע לכל נאשם עונש אחד כולל, הגם שיש בכך הקלה משמעותית נוספת המתבטאת בחפיפה משמעותית של העונשים, ותוך התחשבות בהוראות סעיף 40(ג) לחוק.

21. לנוכח ניקיונם של הנאשמים מסמים וכדי שלא להקשות על שיקומם, אמנע מפסילת רישיון בפועל.

22. הנימוקים לזכותו של הנאשם 2 יקטינו כאמור את משקל עברו הפלילי. כך, ועל-אף עתירה שונה של התביעה, יהא עונשו קל מזה של הנאשם 1, כפי שמוצדק מחומרתם וכמותם הפחותה של מעשיו. בנוסף, הרשעתו של הנאשם 1 עתה בעבירת סמים משנת 2011 מצדיקה את ריכוך האבחנה ששורשה בעבר פלילי של הנאשם 2. כך או אחרת, יהיו עונשיהם של שני הנאשמים קלים בהרבה מהמומלץ בעתירת התביעה.

אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 18.2.13 עד 12.3.13 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);
- ב. שמונה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;
- ג. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד ליום 1.12.14 או חודשיים מאסר נוספים תמורתו. הקנס יעבר לקרן הסמים;
- ה. חתימת התחייבות ע"ס 3,000 ₪ למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים כלשהי;
- ו. פסילה על-תנאי מלנהוג או לקבל רישיון בת שנתיים למשך שלוש שנים מיום שחרורו;

אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל;
- ב. אני מפעיל במצטבר את המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 31.10.10 בת.פ. (ת"א) 9625/08, כך שסך הכל ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 18.2.13 עד 25.4.13 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);
- ג. שמונה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;
- ד. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;
- ה. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד ליום 1.12.14 או חודשיים מאסר נוספים תמורתו. הקנס יעבר לקרן הסמים;
- ו. חתימת התחייבות ע"ס 3,000 ₪ למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים כלשהי;
- ז. פסילה על-תנאי מלנהוג או לקבל רישיון בת שנתיים למשך שלוש שנים מיום שחרורו;

הוראות נלוות:

א. לאחר שהוכרזו הנאשמים כסוחרי סמים, אני מורה על חילוט הרכוש המפורט בכתב האישום, כשהרכוש או תמורתו יועברו לקרן הסמים:

מהנאשם 1: בלקברי, איפון 5, טלפון נייד מסוג רייזר, כרטיס סים, שקית ובה יהלומי גלם וסך של 1,000 ₪;

מהנאשם 2: בלקברי ואיפון;

ב. הסמים יושמדו. מוצג שלא הוריתי על השמדתו או חילוטו, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ד, 16 יוני 2014, במעמד הצדדים.